

ПРИЧИНИ ЗАНЕПАДУ ВУГЛЕВОЇ ІНДУСТРІЇ В ДРОМГЕЛЕР.

(Стаття надіслана з Дромгелер, Ала.)

Недавно тому появилася в "Келгарі Аалбертан" плаксива, анонімна стаття, певно якогось майновласника, про тяжкий стан гірництва в цьому окрузі. Як причину автор подає — брак майнерів, а майнерів коротко тому, що після найновішого майнерського закону кожний працюючий під майнерський робітник мусить мати майнерський сертифікат, і це відвертає від майнів багато тих робітників, що недавно прибули з Європи і не можуть одержати сертифікату тому, що не володіють англійською мовою.

Коли перенести згадану статтю в не подумати над нею, то справді воно склалося на правду, але застановившись добре, то не важко додуматись, що це не має нічого спільного з дійсним станом речей, що причиною браку "робіт" не є новопенячений майнерський закон, а неажерливість, захланність і егоїзм самих таких майновласників, які допровадили продукцію вугілля до упадку.

Кожному відомо робітничі умовини працю примусили багатьох старих майнерів покинути майни та шукати заняття в іншій індустрії.

Кожному відомо, що праця під землею дуже важка й небезпечна, тому дійсний майнер не буде працювати під землею за ту саму платню, яку він може одержати працюючи на свіжому повітрі.

Тепер працюють в майнях переважно іммігранти, які лічать заробіток не на долари, а на корони, марки, злоті і т. ин. Коли нещасний іммігрант заробить два долари і вихарує скільки-то буде марок, то йому здається, що він заробляє великі гроші.

Правда, що й майнери з них погані, бо це переважно селяне, які ніколи й не бачили майнів.

Ось де дійсна причина упадку продукції вугілля, але пани та їх наймити надто заціпеніли власною неажерливістю, щоб це добачити.

Отже виходить, що боси-мають право приймати до роботи кого їм тільки захочеться. Що в дромгелерському окрузі замало майнерів — це те правда. Причина — невимовно тяжкі умовини праці.

Попередніми роками, коли тут була ще трейд-юніонна організація і заробітна платня майнера стояла вище пересічного заробітку, тоді було багато робітників, які старались за всяку ціну дістатися до майнів. Коло кожної майни стояло 20-30 робітників, викидаючи боса.

Значить, висока заробітна платня приваблює "робіт". Від коли майновласники розгромили організацію і врубали заробіток майже на половину, від тоді починає бути брак робітчих рук.

Низький заробіток і погані умовини праці примусили багатьох старих майнерів покинути майни та шукати заняття в іншій індустрії.

Кожному відомо, що праця під землею дуже важка й небезпечна, тому дійсний майнер не буде працювати під землею за ту саму платню, яку він може одержати працюючи на свіжому повітрі.

Тепер працюють в майнях переважно іммігранти, які лічать заробіток не на долари, а на корони, марки, злоті і т. ин. Коли нещасний іммігрант заробить два долари і вихарує скільки-то буде марок, то йому здається, що він заробляє великі гроші.

Правда, що й майнери з них погані, бо це переважно селяне, які ніколи й не бачили майнів.

Ось де дійсна причина упадку продукції вугілля, але пани та їх наймити надто заціпеніли власною неажерливістю, щоб це добачити.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

КОНЦЕРТ-МІТІНГ П.З.Т.

Монреал, Кве. Старицям відділу Робітничого Запозомого Товариства в Монреалі відбувся в неділю, 27 листопада ц. р., в Принс Артур саді концерт-мітінг. Концерт відкриває голова т. Т. Бойчук вступною промовою, в якій говорив про працю П.З.Т. та про його чисельний зріст в цій Канаді. Далше подав до відома, що до Монреалу приїхав організатор П.З.Т., тов. Клібановський, який розкаже нам про те, як робітники і фермери на заході горнуть до П.З.Т.

На першу точку концертної програми діточа мандолинова оркестра під проводом т. Петраша відіграла "Інтернаціонал" і ще пару робітничих пісень. За цим хор дорослих відіграв "Ой, вербо, вербо", а молодіше товариш Яворський, Плавувський, Бузько і Сабонек дуже гарно відіграли на мандолах "Троймерай".

На закінчення концертної програми діточа мандолинова оркестра відіграла ряд українських народних пісень і за цим голова покликав до слова т. Клібановського.

На сцену виходить т. Клібановський, який в палких словах передала гарний привіт від Головного Заряду П.З.Т. від Центрального Комітету Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім та від Центрального Комітету Жіночої Секції. У відповідь замірив довготравелі оплески. Далше т. І. Клібановський сказав, що Головний Заряд П.З.Т. покликав його до цієї праці, щоб допомогти нашим відділам в місцях в їх організаційній праці та познайомитися з роботою в кожній місцевості, де лежить в нашій відділі. Говорачи про П.З.Т., він не можна оминути тієї організації, яка фактично створила П.З.Т.; цею організацією було Товариство Укр. Робітничий Дім, яке пізніше принало до Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім. Почалась ця організація будувати в найтяжкіші воєнні часи, в часі репресій і напруги на радикальних робітників, але це все ми пережили і сьогодні ТУРФДім відросло в сильну робітничу організацію, що зараз налічує тисячі членів в своїх рядах.

Коли ТУРФДім почало гарно розвиватися, до нас почало приходити все більше і більше хорих робітників, які просили в нас фінансової допомоги і ані одного разу не було так, щоб ми не помогли такому робітничому. Коли в нас не було грошей в касі, то ми зарядили колекту поміж нашими членами і все так не випустили з нім такого робітника.

Але така допомога була жебраниною. Саме життя навчало та давало до зрозуміння, що потрібно робітникам такої організації, яка в часі слабости або каліцтва помагала-б фінансово своїм членам, а в разі смерті, щоб вона помагала їхнім родинам.

І згодом покликано до життя П.З.Т., а перший відділ його було зорганізовано в самім Вінніпегу. За п'ять літ свого існування П.З.Т. зросло до того розміру, що має зараз близько 100 відділів по цій Канаді з поверху 5,000 членів. Це є доказом, що П.З.Т. стало масовою організацією.

Але не всі ще українські робітники і робітничі є членами цієї організації, не всі робітники і робітничі застановляються над цією так важною справою, якою є забезпечення себе і своєї родини на випадок слабости, каліцтва або смерті. І до тих робітників ми сьогодні звертаємося з питанням: Що буде з тобою, товаришу, як тебе скажуть машина в фабриці і ти вже будеш лежати в ліжку? Хто тебе викаже і хто тобі прийде з допомогою? Хто заопікується твоїми дрібненькими діточками тоді, коли ти втрапиш якусь надру на те, що ти зможеш ще далі працювати? Хто тобі змисловатиме над тобою? Чи тоби зможеш бути безпомічний дружини поміж тоді директор фабрики? Ось що сказав один такий директор до біди матері, що прийшла до нього прохати поміч: "Приведи свою дитину до мене, коли б'є 18 років, а зараз вона є за мала для мене".

І я думаю, що ці біди робітників пішла до дому? Ні, вона вже більше до дому не вертатиме. Щоб більше не слухати плачу і зойків своїх дрібненьких діточок, вона в розлучці кидається в річку. Таких випадків дуже багато трапляється.

Тому кожний робітник і робітничі повинні застановитися над цим, щоб їм таке не трапилось. Треба себе забезпечити наперед, треба ставати в члені П.З.Т., бо тільки П.З.Т. може прийти робітничі з допомогою в його горю.

При кінці своєї промови т. Клібановський звивав присутніх, які ще не є членами, щоб ставали в ряді П.З.Т. Після промови публіка нагородила промовця гарними оплесками і зараз-же таки назвав т. Клібановського вшисалось 11 нових членів до П.З.Т.

За цим голова т. Бойчук завівав присутніх ексласти добровільні дати на піддержку У.Р.В. Роздано було коверти, на які жертвували слідуючі товариш і товаришки:

По \$100: Х. Смик, В. Романюк, І. Пержуд, Е. Малович, А. Мороз, М. Бойчук, К. Кривенчук, П. Стефанюк, Н. Стар.

По 50 ц.: М. Яновський, З. Біонер, В. Винофурюк.

По 25 ц.: Н. Пиджуд, С. Корбан, В. Криш, М. Яворська, Немзаний, Т. Д. С. Шарко, А. Гузко, А. Іваськів, Д. Стржани, Мадильницька, Д. Коваль.

ПО 10 Ц.: С. Козак і Е. Хоміцький. Колекта без імен \$2,48. Разом \$15,68.

В імені нашого Листопадового Комітету всім жертводавцям складано шпур подяку за те, що причинилися до піддержки нашої робітничої преси, а організатори П.З.Т., т. Клібановському, бажано вкрякращає успіхи в його дальній організаційній праці.

Ю. Варанчик.

ЯК ЖИВЕТЬСЯ ЛІСОВИМ РОБІТНИКАМ.

Видок Рівер, Б. К.

В Бритіш Колумбії є досить велика лісова промисловість, в якій працює велике число робітників як в лісі так в місті. В лісі ще піз біди, бо хоч вигідніше робити, але в місті, то справляти тяжко.

Як відомо, в Бритіш Колумбії є такий закон, що не можна робітничі менше платити, як 40 ц. на годину. Але як всі і вроди пани вміють обити всякий закон ріжними штуками, так і наші лисові магнати обидили нас в цей спосіб, що встановили платню від кубічних футів, а окрім того кажуть робітникам купувати собі своє знаряддя праці. Коли взяти під увагу ще й те, що робітник платить по \$1.50 денно за харч (а годолий дохід), то кожний легко зрозуміє, чому робітник, перебуваючи цілу зиму в кемпі, виходить з неї на весні обдертий і з порожніми руками. Не мало причиною до цього й самі боси, які після кожної платні йдуть у кемпі по "данину" або бодай на "могорич". Бувають такі боси, що беруть по \$5.00 від кожного робітника. Про яку, або якубудь іншу організацію тут нема що й думати, а саме тому, що загал робітників страшенно відсталі.

Кожний робітник думає, що він мусить робити за таку платню яку бос дають, бо іншої роботи тяжко знайти.

Але проте надії не можна тримати, а треба свідомим одним з поміж робітників старатися освідити своїх найбільших товаришів по праці, треба дати їм в руки робітничу газету або й книжку, треба заохотити його до читання, повсити йому небагато, а можемо бути певні цього, що ця робота не піде на марно і що бодай якась частина з цих нещаслих ступить на добру дорогу, зашита альдоальф і приєднається до робітничої організації.

Ф. Кулик.

МАСОВІ ВІЧА НА ФАРМАХ.

Кемсак, Саск.

В днях 5, 6 і 7 листопада ц. р. промовляв т. Т. Кобзей, організатор ТУРФДім, на трьох масових вічах в Кемсак, Стої Крік і Верейн, Саск. На першому вічу в Кемсак, Саск., присутніх слухачів було небагато, а саме тому, що віче було проголошено на невідповідний день.

Говорив т. Кобзей на цьому вічу про значіння й здобутки освітньої організації ТУРФДім, про робітничо-фармерську пресу та про робітничі діточі школи при відділах ТУРФДім. Віче не принесло бажаного успіху, тому казавим було-б на майбутнє не проголошувати на фармах віч на суботу, бо в той день звичайно фармери заняті працею до піночі.

Друге з віч віче відбулося на фармах в Стої Крік дня 6 листопада і на ньому було поважне число присутніх фармерів з цілої околиці. Тов. Кобзей старався в своїй промові познайомити фармерів з ріжними робітничими організаціями, а головню з освітньою організацією ТУРФДім та з робітничо-фармерською пресою.

Фармери вислухали його промову з великими зацікавленням і наприкінці заложили кілька доларів на дальню подорож організатора, як також жертвували на допомогу наших братів в старому краю, що потерпіли від пожеви.

Як мені відомо, то члени відділу ТУРФДім в Стої Крік носяться з думкою будувати свій власний дім. В якому вони й бажано повсити їм, що їм наміри будуть успішні тоді, коли вони будуть більше схилитися на розум. Без сходни і доброго порозуміння між ними будова свого дому була-б трудна. Рівно-ж треба, щоб всі товариш фармери, які ще не є членами відділу ТУРФДім, аде симпатизувать з ним, — щоб вони негайно стали членами. Тоді при ширших спільних зусиллях всіх їх вдасться без великого труду побудувати свій дім.

Третє з віч віче відбулося у Верейн, Саск., дня 7 листопада, на якому учасників було досить мало. Тов. Кобзей не промовляв довго, бо в той час приїхав туди також організатор пауу, і т. Кобзей дав йому наперше слово говорити про публічні справи, а самий говорив на закінчення віча. Навязуючи до справи пауу, т. Кобзей казав на те, що буржуазія починає вихватити пуд, а звідси рік, що коли буржуазія шонебудь хвалити, то на це працюючі повинні глядіти з нездовою. Відносно публі фармерів повинні встиди контролю над ними, щоб ці пуди служили дійсно інтересам фармерів, а не переходили на службу збійкев спекуланти.

Найдавніше промовляв т. Кобзей про організацію ТУРФДім та про робітничо-фармерську пресу, звиваючи фармерів горнутися масово до ТУРФДім.

"БАТАЛЬОН МЕРТВІХ"

Віннігер, Ман.

Шановна Редакціє! Оскільки це буде можливо, прошу помістити на сторінках нашого часопису цих пару слів з моїх вразів, які я вінось з представлення "Батальон Мертвих".

Перегадаючи в "Українських Робітничих Вістях" сторічку наших читачів, бачаю там пишеться про діяльність наших Драматургів на провінціях, однак про Віннігер, про серце робітничого руху, майже нема згадки. А не гадується можливо тому, що вінніпегські товариш, беручи живу участь в діяльності товариства, забувають, що товариш на провінціях шкали не тільки прочитати на 4-й сторінці "Укр. Роб. Вістей", що в Віннігеру тоді, а тоді відбувається представлення, тоді концерт і т. п., але також почути, як представлення, як концерт випали.

На цьому місці хочу поділитися з читачами "Укр. Роб. Вістей" поза Віннігером моїми вражіннями, які я вінось з вистави "Батальон Мертвих", відіграної на сцені Укр. Роб. Дому в Віннігеру 19 листопада ц. р. Сама драма досить тяжка до вистави, вимагає багато праці режисера, а рівно-ж самих аматорів та багато постановки. Однак для вінніпегських товариш нема нічого неможливого й навіть найбільшій критик, як для робітничо-аматорів, нічо не може закинути, хіба признання якнайкращого успіху. "Рівно-ж сід замітити виразне заховавання публіки на сцені. Дуже корисним було пояснення драми, що перед'розпочатим її коротко, асно і для тих зрозуміло переповів т. Ірчан.

Гра поодинокій роль, як також гурти аматора переняті були грою наскрив так, що здавалось, що це не гра, а дійсність. І тільки тоді штука може впасти гарно, коли аматор чи аматорка переміється своєю роллю, а глядачі вивеуть добре вражіння і багато користі, накові уважно слідать за грою. Вінніпегські товариш і в товариш належать до цих, а не до тих, які на виставі "Батальон Мертвих". Ось маленький примір: Перша дія кінчається оплеском в честь шара (і глядачі, що звикають найбільшій часті оплески, які до частото-ж звучать в театрах по скінченню діи). А тут на сцені якнайбільша тишина. За це в другій дії, де страша Маріана в запалі революціонерки говорить, "що вороги пролетаріату, це всієї генерали Буржі усіх країн... і революціонери боряться за краще завтра усіх народів і визволення людства з усіх капіталів" — на сцені догтоврелі оплески, помімо того, що це не кінце дії. Одним словом, все, що в шутці було корисне працюючим, стрічно гучними оплесками, а все реакційне збувано німою мовчанкою.

Перебувши цей вечір в оточенню товаришів робітників в нашій робітничій святині, мимоволі з глядачів душі виринують оплески в честь організаторів і ширих працівників робітничих організацій у Віннігеру, що своєю невипускною працею причинилися до звивання так сильних організацій, які є відділи ТУРФДім в цій Канаді, а в них не тільки драматурги та мандолинові артисти, але й так виразно виховані члени цих організацій, що потрафляти оцінити їхню працю. Тому то на цьому місці кажу, щоб кожний робітник, котрий ще не є членом дійсно робітничих товариств, старався ним стати, бо в них тільки правдивий шлях до кращого завтра.

Хай життя і розвиваються однією ширі-робітничі товариства ТУРФДім і П.З.Т. Імігрант.

П'ЯТИ РОКОВИНИ СМЕРТІ ГАЛІЦЬКИХ ГЕРОІВ.

Су Сейнт Реті (Беню), Онт.

Робітничі й робітничі організації в обох відділах ТУРФДім і П.З.Т. в Су Сейнт Реті, Онт., відіхтували п'яту річницю смерті незбутих галіцких героїв революціонерів: М. Мельничука, П. Шеремети і Ів. Пелка спільним концерт-мітінгом, який відбувся дня 20 листопада ц. р. в селі Укр. Роб. Дому на Беню.

В селі світи з'явилу численну участь робітників і робітничі з обох місцевостей так, що селя нового У.Р.Д. в Беню була залповна по березі.

Свято відкрив т. Новак вступною промовою, в якій пояснив його значіння, після цього-ж хор дорослих під проводом т. Бондаря відіграв "Інтернаціонал". Далше слухавли декляції, гра дотіх оркестри і дует шток Степових, а в половині програми виступив т. Герилевич з рефератом, в якому розказав він, що були Мельничука, Шеремета й Пелко в часі українське робітничо-шанує пам'ять їх смерті. Кінчаючи свій реферат, т. Герилевич зазивав присутніх робітників і робітничі вступати в ряди своїх організацій товаришів і працювати разом з ними для своєї освіти й класового освітлення.

В другій половині концертної програми, яка складалась теж з декляції, хорівих і сольових співів, найкраще пописалась т-ка Бондар ширим гарним солоспівом, який мусіла повторити.

На закінчення концерту мішаний хор відіграв жалібний марш: "Ви жертвою в бою нерівним дагли...", а після цього свято закрито.

Н. Атанюк.

БЕЗРОБІТТЯ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Торонто, Онт.

Не можуть знайти роботи в Торонто, в вихід до Злучених Держав, де звідат міста Бофало, Пітсбург і кілька інших, глядаючи всьди, чи не вдасться дістати якунебудь роботу. Але й там людей не сотки, а тисячі й десятки тисяч, товпляться коло офісів за роботою і не можуть її дістати. Очевидна річ, що свіжому робітничому, який приїде з Канади, шче багато тяжче дістатися до шапи, де тамошні старі робітники роблять по два-три дні в тиждень.

До того-ж ще кожний канадський робітник, який йому вдасться дістати яку роботу, мусить перейти строгу лікарську екзамінацію, при якій його розпитують, де він досі робив, чому покинув дотеперішнє заняття, чи має горожанські папери і т. ин., а лікарі всі зуби і кожну кісточку поразкують. Коли екзамінація впаде корисно, тоді доперва робітник має вигляди, що дістане роботу.

Тому вважаю за вказане остеретти всіх канадських робітників, що мають охоту спробувати щастя в Злучених Державах, щоб вони добре надумались, який вийдуть. Аде-ж в самім Бофало є 60 тисяч зареєстрованих безробітних, які чекають роботи. Як-ж вигляди може мати там канадський робітник?

О. Варник.

СВЯТКУВАННЯ ТРЕТЬОЇ РІЧНИЦІ У.Р.Д.

Кінстон, Онт.

Дня 27 листопада ц. р. відіхтувано концерт-мітінгом 3-тю річницю Укр. Роб. Дому в Кінстоні, Онт. Свято відіграли діточа мандолинова оркестра під проводом т. В. Головача, яка відіграла й відіспівала "Діточий Інтернаціонал". Після цього виступили з короткою вступною промовою т. М. Гнатюк, який порівняв життя українських робітників в Кінстоні з життям в Україні, а головню-ж до натуажання всіх сил в цей напрям, щоб сплатити решту дову, який ще тяжить на місцевому Укр. Роб. Домі. На цей його заклик зложили свої дати на сплату дову як слідує:

По \$25.00: М. Гнатюк, В. Головач, М. Пелехатий.

По \$20.00: Т. Ягода, З. Сиско, Д. Проданник, М. Загарук.

По \$15.00: Л. Постович.

По \$10.00: І. Русковолонин, І. Перембіда, Д. Білава, І. Богоніс, С. Кутан, С. Винчеський, О. Мойсюк, П. Березанський, Ю. Крижановський.

По \$5.00: П. Голік, В. Лазарович, А. Лазарович (син Василя), О. Ошишко, Х. Перейва, П. Дудик, Д. Мельник, С. Процьків, С. Атанюк, Я. Скупольський, М. Солєцька, П. Солєцький, І. Бучовський, В. Крижановський, П. Онгурич, Т. Бучовський, Д. Слободанчук, І. Онгурич, С. Соколовський, С. Кишич, Н. Строби, І. Парастюк, В. Бернад, М. Мойсюк, В. Свєла, В. Бєзильчук, Д. Вандж, Н. Атанюк, М. Яновлев, С. Корміло, М. Костанюк, В. Бончук, В. Шупльницький.

По \$2.00: Ю. Велигорська, В. Заріт, М. Дудик, А. Загаровський, Ю. Мириков, М. Гуцалюк, К. Костанюк, В. Штемкевич, Д. Попович, М. Прішвак, Е. Бєзковина, Н. Кудяковська, Ю. Бучовська (Івана), Ю. Бучовська (Тетянодора), А. Осалчук, М. Іванюшин, А. Атанюк, М. Онгурич, П. Григорук, А. Мельник, А. Данилюк, А. Лазарович, М. Васленко, З. Хмара.

По \$1.00: Н. Гакман, П. Хмара, В. Солєцький, М. Бучовська, Ф. Процьків, А. Стос, А. Сиско, М. Рогожинська, К. Костанюк, М. Петрина, А. Чопська, М. Костанюк.

По 50 ц.: Е. Атанюк.

По 25 ц.: М. Штемкевич, К. Григорук, О. Штемкевич, С. Григорук, С. Бучовська, Е. Бучовська, М. Бучовська, А. Загаровська, В. Бучовський, С. Сторожук, С. Пітка, І. Штемкевич, Загаровська 5 ц.

Разом \$503.55

При дверях зібрано \$450.15

Вільної колекти 1.10

Всїх грошей на сплату дову зібрано цього вечора \$548.15

Отак свідомі робітники і робітничі уміють цінити свою робітничу інституцію, за що їм належить ширше признання й подяка.

Н. Атанюк.

З ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛУ П.З.Т.

Руан, Кве.

Проживаючи від довшого часу в місцевості Руан, Кве, мав я нагоду пригадувати до життя місцевих робітників, що працюють тут в металевих компаніях, а в першу чергу познайомитися з життям українських робітників, яких живе тут також поважне число.

Довгий час не було тут ніякої організації, а тимсамим ніякого сліду освіти в класовій свідомості. Щойно з приїдом сюда т. Мартинюка аде-ж заснувати тут відділ П.З.Т., який завдяки ширим зусиллям згаданого товариша зріс до 30 членів.

Недавно загострили буян до нас т.т. М. Гнатюк з Тімміне і І. Клібановський, організатор П.З.Т., які заохотили місцевих товаришів до дальшої ширшої праці нашої організації.

З нагоди їхнього приїзду відбувся в нас дня 6 листопада масовий мітінг в селі Фінландського Дому, на якому промовляв згадані товариш Перший з черги промовляв т. Гнатюк, який розказав присутнім про значіння робітничих організацій взагалі, згадав про освітню організацію ТУРФДім і запозомого П.З.Т. та звивав присутніх вступати масово до цих організацій.

Далше промовляв т. І. Клібановський; він висловив обширно значіння П.З.Т. і звивавши примірами з життя вказав на користь з цієї організації для робітників.

На його заклик зголосилось двоох нових членів до нашої відділу П.З.Т. Одначе, розмірно до числа українських робітників в цій місцевості двоох нових членів це дуже мало. Тому я зі своєї сторони закликаю українських і російських робітників в Руан, щоб вони не зволікали довго і чимкорше ставали членами нашої відділу П.З.Т., бо це одинока організація в Канаді, яка ширшо опікується своїми членами робітниками.

СІРСТУВАННЯ.

Сімо, Онт.

Дорогі Товариші! В ч. 126 "У.Р.В." було миломо подано у вигляді імені керівництва з Сімо, Онт., як слідує:

По \$100: Н. Гайдеа, а мало бути Н. Гордей.

З товаришним привітом, А. Шаверська.

ОБ'ЇЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ЛІГВИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ.

Вскриваний Висновачий Комітет Лігви Комунистичної Молоді вислав свого організатора на об'їздку по Канаді. Вихід на цю об'їздку т. Оскар Раен, секретар Л.К.М. і редактор "Понг Ворнера".

Мін звертаємо до товаришів в завідділ Канади устроювати масові мітінги і концерти, на яких т. Раен буде промовляти. Цим способом миломо буде покрити частину коштів об'їздки. Ніше подаємо спис місцевостей і дат, коли організатор їх відідає:

Дромгелер, Ала, 14. грудня.

Торонто, Ала, 15. грудня.

Колмен і Блєрмор, Ала, 16 і 17. грудня.

Келгарі, Ала, 18. грудня.

Кемпур, Ала, 19. грудня.